

Sygn. akt III AUa 530/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Pietrzak (spr.)
Sędziowie	SSA Marek Żurecki SSO del. Beata Torbus
Protokolant	Beata Kłosek

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2015r. w Katowicach

sprawy z odwołania H. M. (H. M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość renty

na skutek apelacji ubezpieczonego H. M.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Katowicach z dnia 12 lutego 2015r. sygn. akt XI U 2196/14

oddala apelację.

/-/ SSA M. Żurecki /-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSO del. B. Torbus

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 530/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6.08.2014 r. organ rentowy powołując się na przepis art. 2 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1994r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz o zmianie niektórych innych ustaw stwierdził, iż wysokość renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy H. M. (M.) została prawidłowo obliczona, gdyż wskaźnik 1,8 może zostać zastosowany jedynie do okresu jego przynależności do drużyny ratowniczej od 11.09.1959r. do 30.06.1972r., tj. podczas pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pod ziemią.

W odwołaniu od w/w decyzji H. M. domagał się przeliczenia renty

z uwzględnieniem całego okresu przynależności do drużyny ratowniczej (tj. od 11.09.1959r. do 7.05.1981r.) wskazując, iż w tym okresie był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pod ziemią.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 12.02.2015r. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach oddalił odwołanie.

Sąd ustalił:

H. M. był zatrudniony na pełny etat w KWK (...) w B. na następujących stanowiskach:

- od 4.08.1956r. praktykanta pod ziemią,
- od 1.08.1959r. sztygara zmianowego przewodów dołowych pod ziemią,
- od 1.01.1965r. sztygara oddziałowego przewodów dołowych pod ziemią,
- od 1.02.1966r. sztygara objazdowego górniczego pod ziemią,
- od 1.07.1972r. do 31.12.1983r. nadsztygara górniczego pod ziemią.

Równocześnie od 11.09.1959r. do 7.05.1981r. (tj. 21 lat, 7 miesięcy i 27 dni, zatem przez 259 miesięcy) odwołujący się był członkiem drużyny ratowniczej.

Natomiast okres jego równoczesnego zatrudnienia w charakterze sztygara pod ziemią i ratownika od 11.09.1959r. do 30.06.1972r. wynosił 12 lat, 9 miesięcy i 20 dni (tj. 153 miesiące).

Decyzją z dnia 7.10.1983r. organ rentowy - na podstawie ustawy z dnia 1 lutego 1983r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od dnia 4.08.1983r.

Do ustalania wysokości tego świadczenia wskaźnik 1,8 zastosowano do całego okresu jego przynależności do drużyny ratowniczej, tj. do 259 miesięcy.

Następnie w dniu 2.09.1990r. odwołujący się uległ wypadkowi w drodze do pracy i w związku z tym od 1.12.1990r. nabył prawo do renty inwalidzkiej na podstawie ustawy z dnia 12 czerwca 1975r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Powyższe świadczenie rentowe ubezpieczony pobiera w zbiegu z emeryturą górniczą.

Decyzją z dnia 4.05.2006r. organ rentowy przeliczył H. M. rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy z zastosowaniem przelicznika górniczego 1,8 do 153 miesięcy (tj. okresu od 11.09.1959r. do 30.06.1972r.).

W dniu 9.07.2014 r. wpłynął do organu rentowego wniosek H. M. o przeliczenie świadczenia rentowego z uwzględnieniem faktycznego okresu jego pracy w drużynie ratowniczej.

Po rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 6.08.2014r.

Wobec poczynionych ustaleń Sąd uznał odwołanie za niezasadne podnosząc w motywach tego rozstrzygnięcia co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1994r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U.1994.84.385) przy ustalaniu wysokości emerytur i rent przysługujących na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym lub ubezpieczeniu społecznym, o których mowa w art. 1 pkt 1-5, 7 i 9 ustawy o rewalforyzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (tj. m.in. przepisów ustawy z dnia 12 czerwca 1975r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych - art. 1 pkt 9 ustawy o rewalforyzacji z dnia 17.10.1991r.), stosuje się następujące przeliczniki:

- 1) za każdy rok pracy górniczej pod ziemią, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (tj. pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy),
  - 2) za każdy rok pracy górniczej pod ziemią, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy wymienionej w pkt 1 (tj. ustawy z dnia 1.02.1983r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin),
- pod warunkiem wykonywania takiej pracy co najmniej przez 5 lat, z zastrzeżeniem ust. 3.

W art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 1.02.1983r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz.U.1995.30.154 j.t.) wskazano pracę na obszarze Państwa Polskiego:

- 1) w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych,
- 2) w drużynach ratowniczych,
- 3) w charakterze mechaników sprzętu ratowniczego drużyn, o których mowa w pkt 2.

Równocześnie w art. 6 ust 2 cyt. ustawy przewidziano, iż okresy pracy wymienione w ust. 1 pkt 2 i 3 zalicza się również pracownikom dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalń, którzy pracują co najmniej przez połowę dniówek roboczych w miesiącu pod ziemią, w kopalniach siarki lub w kopalniach węgla brunatnego.

Przy ustalaniu wysokości górniczych świadczeń za każdy rok pracy, o której mowa w art. 6 cyt. ustawy miał zastosowanie przelicznik 1,8 (art. 10a ust 1 pkt 2 cyt. ustawy), a za każdy rok pracy górniczej pod ziemią, o której mowa w art. 10 ust. 1 cyt. ustawy miał zastosowanie przelicznik 1,5 (art. 10a ust. 1 pkt 1 cyt. ustawy).

Z brzmienia powołanych wyżej przepisów jednoznacznie wynika, iż przy obliczaniu renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy (przyznanej na podstawie ustawy z dnia 12.06.1975r.) przelicznik 1,8 nie może zostać zastosowany do pracowników dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalń będących członkami drużyn ratowniczych, albowiem art. 2 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1994r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz o zmianie niektórych innych ustaw odsyła wyłącznie do art. 6 ust 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin.

Zatem, skoro przepis ten nie przewidywał zastosowania art. 6 ust 2 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin, to tym samym okres zatrudnienia ubezpieczonego jako nadsztygara (tj. pracownika dozoru ruchu kopalni) i ratownika od 1.07.1972r. do 7.05.1981r. nie może zostać przeliczony z zastosowaniem przelicznika 1,8.

Dodatkowo w tym okresie odwołujący się nie pracował stale pod ziemią jak tego wymaga art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1994r.

Inaczej ma się sytuacja w przypadku emerytur górniczych przyznanych na podstawie ustawy z dnia 1.02.1983r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin, gdyż ten akt prawny wymieniony został w punkcie 6 art. 1 ustawy

z dnia 17 października 1991r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw,

a w konsekwencji nie ma do niego zastosowania art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1994r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Apelację od tego wyroku wywiódł ubezpieczony domagając się jego zmiany i uwzględnienia odwołania.

Skarżący podnosił, że przez cały czas pracował pod ziemią i był członkiem drużyny ratowniczej a stanowisko nadsztygara objął w związku z wdrażaniem projektu systemu bezzałogowego i automatycznego przewozu urobku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Apelacyjny w pełni podziela i przyjmuje za własne.

Również dokonana subsumcja ustaleń faktycznych do mających zastosowanie przepisów prawa materialnego nie budzi zastrzeżeń Sądu Apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko Sądu I instancji zaprezentowane w motywach zaskarżonego wyroku, co oznacza, iż zbędnym jest ponowne szczegółowe przywoływanie tej argumentacji w uzasadnieniu wyroku Sądu odwoławczego.

Słusznie bowiem Sąd I instancji wskazał, że z brzmienia powołanych wyżej przepisów jednoznacznie wynika, iż przy obliczaniu renty z tytułu niezdolności do pracy w związku

z wypadkiem w drodze do pracy (przyznanej na podstawie ustawy z dnia 12.06.1975r.) przelicznik 1,8 nie może zostać zastosowany do pracowników dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalń będących członkami drużyn ratowniczych, albowiem art. 2 ust. 2 pkt 2 ustawy

z dnia 30 czerwca 1994r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz o zmianie niektórych innych ustaw odsyła wyłącznie do art. 6 ust. 1 ustawy

o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin. Zatem, skoro przepis ten nie przewidywał zastosowania art. 6 ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin, to tym samym okres zatrudnienia ubezpieczonego jako nadsztygara (tj. pracownika dozoru ruchu kopalni) i ratownika od 1.07.1972r. do 7.05.1981r. nie może zostać przeliczony

z zastosowaniem przelicznika 1,8.

Z kolei w przypadku emerytur górniczych przyznanych na podstawie ustawy z dnia 1.02.1983r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin możliwe było dokonanie takiego obliczenia emerytury, ponieważ art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1994r.

o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz o zmianie niektórych innych ustaw nie miał w tym przypadku zastosowania, gdyż ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym górników wymieniona została w punkcie 6 art. 1 ustawy z dnia 17 października 1991r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw a powołany przepis odnosił się do świadczeń przyznanych na podstawie aktów prawnych wymienionych w art.1 pkt 1-5, 7 i 9 ustawy rewaloryzacyjnej.

Z przytoczonych względów Sąd Apelacyjny na mocy art.385 k.p.c. oddalił apelację jako pozbawioną podstaw.

/-/ SSA M. Żurecki /-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSO del. B. Torbus

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM